תלמוד ירושלמי · מפרשים · תוספות הרי״ד על תלמוד ירושלמי · סדר נזיקין

תוספות הרי"ד על תלמוד ירושלמי הוריות

רבי יעקב דוד ב"ר זאב [הרידב"ז] וילובסקי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

תוספות הרי"ד על תלמוד ירושלמי הוריות

רבי יעקב דוד ב"ר זאב [הרידב"ז] וילובסקי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/תוספות-הריד-על-תלמוד-ירושלמי-הוריות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4

פרק א

הלכה א

מה בין המחזיק עצמו שהוא כהן ונמצא ישראל שהוא פטור א"ל מהוריות ב"ד עי' בפנים בדברינו וע"י דברינו יתורץ קושית הנו"י ז"ל דמקשה במס' פסחים דף עב ע"ב דלפיכך פוטר ר"י במתניתן דהאשה שהיתה אוכלת בתרומה וכן כהן שנודע לו שהוא ב"ג וב"ח שפטור משום דתרומה עבודה היא הא תינח בב"ג וב"ח אבל ברישא דקתני האשייה שהיתה אוכלת בתרומה וכן העבד ואמרו לו מכרך רבך או נתנך לישראל דפוטר ר"י ג"כ מחומש והא התם לא שייכי עבודה באכילת תרומה דידהו דהא הם אוכלים בתרומה מפני שהוא קנינו דכהן כמו בהמת כהן. ולא שיך ההיא תירוצא. אבל לדברינו ניחא שפיר דמאשה ועבד לא צריכין כלל לתירוצא דעבודה היא משום דמאשה ועבד מעיקרא לא קשה דהוא כדתירץ בירושלמי הכא דהוי כהוריות ב"ד דהא הם אוכלים אך מפני ההיתר שהתירה התורה בפירוש היתר מכלל איסור ואלמלי שהורה התורה ההיתר לא היתה האשה הבת ישראל או העבד אוכלים בתרומה. ואי בב"ג וב"ח שייך שפיר תירוצא דהבבלי ע"כ.עולה שפיר כהוגן הכל דבירושלמי לא פריך מב"ג וב"ח אלא מה בין סבר שהוא כהן ונמצא ישראל דהוא רק מאשה ועבד ולא פריך מה בין סבר שהוא כשר ונמצא פסול דהוא מב"ג וב"ח דז"א דב"ג וב"ח פטור מטעם דעבודה היא ואך כל הקושיא הוא מאשה ועבד וע"ז שייך הך תירוצא דהוריות ב"ד ונמצא לפי דברינו דהבבלי במס' פסחים הנ"ל לא פריך רק מב"ג וב"ח אבל מאשה ועבד לא מקשים כלל דהא התם פטור מטעם הוריות ב"ד וכדתירצו בירושלמי וכל קושיתם הוא רק מב"ג וב"ח וע"ז שפיר משני דתרומה עבודה היא והירושלמי לא פריך כלל מב"ג וב"ח דהתם פטור מטעם עבודה ורק מאשה ועבד קפריך כמו דמדויק לשון הגמ' מה בין סבר שהוא כהן ונמצא ישראל וע"ז שפיר משני מהוריות ב"ד ועוד יש לתרוצי קושית הנו"י ז"ל ע"פ הפי' משניות להרמב"ם ז"ל בפ"ק דמס' גיטין דחכמים דהושיבו לר"מ מפני שהוא כקניני ר"ל דאין שום מעלה על העבד באכילת תרומה ואין שייך דהורידו אותו ממעלתו דהא לא הוי אלא מבהמת כהן עיי"ש משמע מזה דלר"מ הוי שפיר בעבד מעלה אכילתו בתרומה. ומורידין אותו ע"י ג"ש ממדריגת מעלתו. ע"כ י"ל דהסוגיא במס' פסחים הנ"ל אזיל בשיטת ר"מ ונמצא דהוי מעלה וחשיבא אצלם למצוה אכילת תרומה ודוק: